

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

— Κατὰ τὴν τελευταίαν γεωπονικὴν ἔκθεσιν ὑπάρχουσιν ἤδη εἰς τὴν Καλιφορνίαν φυτευμένοι 2,000,000 εἰς τὴν Φλωρίδα 3,000,000 καὶ εἰς τὴν Λουιζιάνην 1,000,000 πορτοκαλάκια.

— Λεμονοῖα δὲ εἰς μὲν τὴν Καλιφορνίαν 250,000, καὶ εἰς τὴν Λουιζιάνην 300,000. Ὑπολογίζεται δὲ ὅτι ἕκαστον δένδρον παράγει 3—5 κιθώτια καρποῦ, ζῶσι δὲ τὰ δένδρα ταῦτα ἀπὸ 50—100 ἔτη.

Τὰ πορτοκάλια τῆς Καλιφορνίας εἶνε ἀνώτερα τῶν Ἰταλικῶν κατὰ τὸ ἄρωμα, τὴν γεῦσιν καὶ τὸ χρῶμα. Τὰ δὲ τῆς Φλωρίδος καὶ τῆς Λουιζιάνης εἶνε γλυκύτερα καὶ εὐχυμώτερα τῶν ἔξωθεν εἰσαγομένων, ὥστε ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν αἱ Ἥνωμ. Πολιτεῖαι δὲν ἔχουν χρεῖαν ἐσπεριδοειδῶν ἔξωθεν.

— Ἑργάζου ἐὰν θέλῃς νὰ ὑψωθῇς. Ἀφοῦ ὁ ἕξοχος Ἀγγλος ῥήτωρ Ἐδμόνδος Βούρκς ἐτελείωσεν ὁμιλίαν μίαν ἡμέραν εἰς τὸ Κοινοβούλιον, ὁ ἀδελφός του Ῥιχάρδος ἐκάθητο εἰς μίαν γωνίαν συλλογιζόμενος. Φίλος τις πλησιάσας, τὸν ἠρώτησε, τί ἐσυλλογίζετο — «Συλλογίζομαι — ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, πῶς ὁ ἀδελφός μου κατάρθωσε νὰ συγκεντρώσῃ εἰς ἑαυτὸν ὅλην τὴν εὐφρίαν καὶ τὸν νόον τῆς οἰκίας-ἐμάς!»

Ἐλθισμόνησεν ὅμως ὅτι ὅταν αὐτὸς καὶ οἱ ἄλλοι ἀδελφοὶ τοῦ ἔξωθενον τὸν καιρὸν τῶν εἰς διασκέδασεις καὶ παιγνιδία, ὁ Ἐδμόνδος εἰργάζεται!

Τὸ μᾶλλον δι' ὅλους τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας μου εἶνε τὸ ἐξῆς: — «Ἐὰν θέλετε νὰ διακριθῆτε καὶ εὐτυχήσητε εἰς τὴν ζωὴν σας, πρέπει νὰ ἐργάζεσθε μὲ ἐπιμέλειαν καὶ χρησιμοποιοῦτε τὸν καιρὸν σας. «Βλέπετε ἄνθρωπον», λέγει ὁ σοφὸς Σολομών, — ἐπιμελῇ εἰς τὸ ἔργον του; αὐτὸς θὰ σταθῇ ἐνώπιον βασιλέων.» δὲν θέλει σταθῇ, δηλ. δὲν θέλει συγκαταριθμηθῇ μὲ ποταποὺς ἀνθρώπους.

— Σπογγάρια. «Οἱ οἱ ἀναγνώσται τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων ἔχουν ἰδεῖ καὶ ψηλαφήσει καὶ μεταχειρισθῇ σπογγάρια, ἀλλ' ἄρα γε ἡθεύρουν καὶ τί εἶναι τὰ σπογγάρια;

Ἐπὶ πολλὸν καιρὸν οἱ ἄνθρωποι τὰ θεώρουν ὡς φυτὰ, ἀλλ' ἀπεδείχθη ὅτι εἶναι ζῶτα, τὰ ὁποῖα προσκολλῶνται εἰς βράχους εἰς τὸν πυθμένα τῶν θαλασσῶν καὶ συλλέγονται ὑπὸ τῶν σπογγαλιέων.

Ὅταν κατὰ πρῶτον ἐξαχθῶσιν εἶναι χρώματος σκοτεινοῦ, καὶ γλοιώδους συστάσεως, ὁμοιάζοντες μὲ σηκίτιον βοός. Συνίστανται ἐκ δικτυωτοῦ τινοῦ σκελετοῦ, ἐκ νημάτων λεπτῶν καὶ σκληρῶν, τὰ ὁποῖα σχηματίζουν πολυπληθεῖς ὁπὰς μεγάλας καὶ μικράς. Τὰ νήματα ταῦτα καλύπτονται ὑπὸ γλοιώδους οὐσίας, ὅταν ὁ σπόγγος εἶναι ζῶν, τὸ ὕδωρ δὲ διέρχεται ἀκωλύτως διὰ τοῦ ὅλου σκελετοῦ, καὶ ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου λαμβάνει ὁ σπόγγος τὴν τροφήν του, ἣ ὁποῖα εἶνε ἀναελυμένη εἰς τὸ θαλάσσιον ὕδωρ δι' ἀπορρόφησεως.

Ἀφοῦ οἱ σπόγγοι ἀποσπασθοῦν ἀπὸ τῶν πετρῶν καὶ φερθοῦν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, κρύπτονται εἰς ἑστῶν ἄμμον ἕως οὗ τὸ γλοιώδες μίγμα τὸν σπῆν, κατόπιν δὲ βάλλονται εἰς κλωθὸν συμπαγερὸν καὶ ἀφίνονται εἰς τὴν θάλασσαν ἕως οὗ καθαρισθοῦν ἐντέλως ἀπ' αὐτοῦ.

Οἱ λεπτότατοι καὶ κάλλιστοι σπόγγοι ἀλείφονται εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ ἐκείθεν μεταφέρονται εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου.

Εἰς τὴν σπογγαλιεὶαν ἐνασχολοῦνται χιλιάδες ἀνθρώπων ἐκ τῶν Σποράδων νήσων, τῆς Ἱθάκας, τῶν Σπετσῶν, τῆς Αἰγίνης, τοῦ Πόρου καὶ τοῦ Κρανιδίου.

— Ἀντιδῶτα κατὰ τῆς δηλητηριασεως. Εἰς πᾶσα δηλητηρίασιν τρία πράγματα πρέπει νὰ ἐκτελῶνται ὅσον τὸ ταχύτερον. Πᾶσα δὲ οἰκογένεια πρέπει νὰ γνωρίζῃ ταῦτα.

1) Νὰ δοθῇ ἀμέσως ἐμετικὸν διὰ νὰ κενωθῇ ὁ στόμαχος ἐκ τοῦ δηλητηρίου.

2) Νὰ δοθῶσιν ἀντιδῶτα ἱατρικὰ κατὰ τῶν δηλητηρίων.

3) Νὰ ἐμποδισθῇ ὁ θάνατος διὰ διεγερτικῶν.

Ὅταν τὸ δηλητηρίον ᾖ ἀρσενικόν (ποντικοφάρμακον), ὁ δηλητηριασθεὶς πρέπει ἀμέσως νὰ καταπῇ ἐν ἡ δύο ὡὰ ὡμά, εὐθὺς δὲ μετὰ ταῦτα νὰ λαμβάνῃ κατὰ διαλείμματα μεγάλας ποσότητος χλιαροῦ νεροῦ, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ διαλύεται

ἐν κοχλιάριον τῆς σούπας ἁλατος, ἢ μουστάρδας. Διὰ τῆς βοήθειας τούτων ὁ στόμαχος κενούται διὰ τοῦ ἐμέτου.

Εὐθὺς ἀφοῦ παύσῃ ὁ ἔμετος, ὁ ἀσθενὴς πρέπει νὰ λάβῃ μίαν δόσιν κοινοῦ ἐλαίου, ἢ γάλακτος, διὰ νὰ προληφθοῦν τὰ κακὰ ἀποτελέσματα τοῦ δηλητηρίου.

Διὰ τῆς ἐγκαίρου χρήσεως τῶν μέσων τούτων ὁ δηλητηριασθεὶς σώζεται.

— Ὅταν τὸ δηλητηρίον ᾖ ἡ δόσις (ἀφίνον), μορφίνη, ἢ λαύδανον, τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ γείνῃ ἀμέσως μετὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἐμετικοῦ, εἶναι νὰ δοθῇ ἐν καλῶν φλιτζάνων βαρέος καφφέ — ζέπειτα νὰ τεθοῦν ψυχρὰ ἐπιδράγματα εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν τράχηλον καὶ νὰ ἐμποδισθῇ ὁ ἀσθενὴς ἀπὸ τοῦ νὰ κοιμηθῇ.

— Ὅταν τὸ δηλητηρίον ᾖ ἡ ἐμετικὴ τρυβία, ὁ ἀσθενὴς μετὰ τὸ ἐμετικὸν πρέπει νὰ πῇ καφφέ ἢ τσάτον.

— Ὅταν τὸ δηλητηρίον εἶναι βεικόν ὀξύ (ἀκουα φόρτε) ἢ ἔλαιον τοῦ βιτριολίου, μετὰ τὸ ἐμετικὸν ὁ ἀσθενὴς πρέπει νὰ λάβῃ διάλυσιν σόδας, μαγνησίας, ἢ καὶ ζύσματα τοῦ τοίχου, ἐὰν ᾖ ἄσπρισμένος.

Τὸ ἐξάλκιον καὶ φανικὸν ὀξύ ἀπαιτοῦν τὴν αὐτὴν θεραπείαν, ἀφοῦ πρῶτον γείνῃ χρήσις ὀλίγου ἀλευροῦ μεμιγμένου μὲ ὕδωρ, λευκώματος τοῦ ὡοῦ, ἢ ἐλαίου πρὸς προφύλαξιν τῶν τοιχωμάτων τοῦ οἴσοφάγου ἢ τοῦ στομάχου ἀπὸ τοῦ δηλητηρίου.

— Ὅταν τὸ δηλητηρίον ᾖ καυστικὴ ἄμμωνία, σόδα, ἢ ἄσβεστος, ἀμέσως πρέπει νὰ δοθῇ ὄξος, ζωμὸς λεμονίου ἢ πορτοκαλίου μὲ ὕδωρ, ἐμετικὰ καὶ ἔλαιον.

— Ὅταν φωσφορός, ὡς λ.χ. τὰ ἄκρα τῶν πυρεῶν (σπίρτων) ἐμετικά, καὶ μεγάλας δόσεις μαγνησίας μὲ ὕδωρ.

— Ὅταν ὑδράργυρος, πρέπει νὰ χορηγῶνται ἀμέσως τὸ λευκὸν ἐνδὸς ὡοῦ, ἀλευρί μετὰ ὕδατος ἢ γάλα, καὶ κατόπιν ἐμετικά.

— Ὅταν χλωροφόρμιον, ἢ φωταέριον, ἀνάγκη καθαροῦ ἀέρος καὶ βάντισμα διὰ ψυχροῦ ὕδατος.

— Ποιμῆν τις πρόβατον εἰς τὸ ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἐλπίδος, θέλων νὰ προσφύλαχθῇ μὲ τὰ πρόβατα τοῦ ἀπὸ τὴν βροχίν, ὠδήγησεν αὐτὰ εἰς μίαν καλὴν ἀρκετὰ εὐρύχωρον. Ἐνῶ δὲ ἔμενον ἐκεῖ ἀναμένον νὰ παρέλθῃ ἡ βροχί, ἔπεσεν εἰς τὴν καλὴν κεραυνὸς καὶ ἐφόνησεν 770 πρόβατα ἐκ τῶν 1000 καὶ ἐπέκεινα τὰ ὅποια ἐσταύλιζον ἐκεῖ! Ὁ ποιμὴν ἐγλύτωσε μὲ μόνον ἰσχυρὸν κλωνισμόν!

— Εἰς τὴν Μητρόπολιν τοῦ Λονδίνου πρόκειται νὰ ἀνεγερθοῖν νοσοκομεῖα διὰ τὰ ζῶα, προσέτι δὲ φαρμακεῖα εἰς τὰς πτωχότερας γειτονίας, ὅπου οἱ πτωχοὶ νὰ δύνανται νὰ προμηθεύωνται τὰ ἀναγκαῖα φάρμακα δωρεάν.

ΘΕΟΙΚΟΙ ΘΕΟΙ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ.

1 Ὁ Θεὸς τοῦ Πλούτου. Οὗτος παρίσταται ὡς παχὺς μὲ στρογγυλὸν πρόσωπον ἀνὴρ, καθήμενος ἐπάνω εἰς δύο σάκους πλήρεις ὀρυζίου μὲ σφυρίον εἰς τὴν δεξιάν, καὶ ἓνα σάκον ὀρυζίου ἐπὶ τῶν ὤμων του.

2. Ὁ Θεὸς τῆς Ὑγείας. Εἰς τοῦτον ἔρχονται καὶ ἐγγίζουσι, ὅσοι εἶναι ἀσθενεῖς, οἱ πάσχοντες ὀφθαλμῶν τριβάνων τοὺς ὀφθαλμούς των εἰς τὸ εἶδωλόν του· οὕτω καὶ πράττουν καὶ οἱ ἔχοντες ἄλλας ἀσθενείας.

Ἐκτὸς τούτων ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι θεοί, ἐμπροσθεν τοῦ ἀγάλματος τῶν ὁποίων κείται κιθώτιον, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ προσκυνηταὶ ῥίπτουν τὰς συνεισοράς των.

Εἰς τοὺς ναοὺς καλεῖται ἀδικοῦντες λιθάνιον καὶ λαμπάδες, οἱ δὲ ἱερεῖς ἀδικοῦντες προσευχόμενοι.

Εἰς τοὺς ναοὺς τούτους εὐρίσκονται προσέτι γραφαί, αἱ ὁποῖαι τρέφουν τὰ πτηνὰ μὲ ὀρύζιον καὶ ἐπαιτοῦν ἀπὸ τοὺς προσκυνητὰς χρήματα διὰ τὴν συντήρησιν τῶν πτηνῶν τούτων.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποῦ ἐφρονεύθη ὁ τελευταῖος τῶν Προφητῶν τῆς Π. Δ;
2. Τί λέγει ὁ Χριστὸς περὶ τούτου;
3. Ποῖος εἶναι ὁ ἔσχατος Προφήτης;